

Onder het adagium 'orde is de triomf van de middelmatigheid' trok Schamper er – enigszins at random – op uit om een paar acts van de stadstentoonstelling TUMULTINGENT te recenseren. Aangezien de Blandijnberg de uitvalsbasis was, leek een bezoek aan de Sint-Pietersabdij beslist een mooi vertrekpunt.

Godzijdank onttrekken de dikke muren van de Sint-Pietersabdij oog en oor goeddeels aan de schizofrene beats en lichten van de halfvastenfoor – zevende cirkel van de hel voor de bekaterde medestudent en doorn in het oog van menig buurtbewoner. We dwaalden binnen en werden na een rondje ecclesiastische geschiedenis vriendelijk gewezen op de voorstelling die dadelijk zou plaatsvinden: een bewerking van **Sofokles' Trachiniai** (de vrouwen van Trachis). Een welbekend verhaal, zeker voor de klassiek geschoolden onder ons. Herakles, die ouwe schuinsmarcheerder, schaakt op één van zijn oorlogstochten tot groot ongenoegen van zijn echtgenote **Deianeira** de schone lolè uit het land **Oechalia**. Met alle klassiek-Griekse tragische gevolgen van dien. Het was de eerste van 3 voorstellingen die die middag zouden plaatsvinden. Regisseur en hoofdrolspeler **Yannick van Puymbroeck** bracht een sobere bewerking van de klassieke tragedie. Bijzonder was dat het stuk uit 2011 dateerde en hij niet alleen met een groep relatief onervaren acteurs, maar ook met een minimum aan repetitie toch een dijk van een performance aan de dag wist te leggen. Ondanks de povere akoestiek (onder andere een gevolg van de wijd openstaande deuren) slaagden de acteurs erin een geloofwaardig en meeslepend stuk te brengen. Vooral de passages met stemverheffing lieten af en toe de haren overeind staan. Elke speler vertolkte zijn rol naar behoren, maar het opvallendst was toch de auteur zelf, die de rol van **Lichas** (Herakles' boodschapper) en die van de schim **Nessos** voor zijn rekening nam. Memorabel was vooral het moment waarop hij in de hoedanigheid van schim inpraatte op de door gewetenswroeging radeloze koningin Deianeira. Haar gelaatsuitdrukking was overtuigend wezenloos, maar die van hem was ronduit krankzinnig. Angstaanjagend zelfs.

Tycho Willems & Kasper van Riemsdijk

bron: <http://www.schamper.ugent.be/2013-online/tumultingent-het-verslag>